

Պարույր Սևակ

Հանելուկ առաջին

-Իսկ այդ ի՞նչն է,
Որ երբ հասավ՝
Փախցրնում է մեր քունն աչքից:
Պապիկն իսկույն հագն իր հագաց
Ու երբ պրծավ բարեհաջող,
Իսկույն ասաց.
-Ծերություն՝
Պատերազմի երես տեսած
Հայրիկն ասաց.
-Գերություն՝
Մայրիկն ասաց.
-Մերություն՝
Ու կրկնեց.
-Մերություն՝
Փոքրիկ տղան
Փոքրիկ ափը զարկեց ափին
Ու ձայնիկն իր միացնելով
Ջնգուն ծափին՝
Չասա՛ց... գոռա՛ց.
-Ձմեռ Պապի՛ն:
Իսկ աղջիկը արթունքահաս՝

Վառված ձեռով
Հարդարելով իր վարսերը՝
Ոչի՛նչ չասաց.
Բայց մտածեց.
-Պա՞րզ չէ, սե՛րը...

01.III.1967թ.

Արզնի